EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.12.2015
COM(2015) 638 final

2013/0136 (COD)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om överförbara djursjukdomar (djurhälsolag)

(Text av betydelse för EES)

2013/0136 (COD)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om överförbara djursjukdomar (djurhälsolag)

(Text av betydelse för EES)

1. BAKGRUND

Överlämnande av förslaget till Europaparlamentet och rådet (dokument COM(2013) 260 final – 2013/0136 COD):	6 maj 2013.
Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande:	10 december 2013.
Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen:	15 april 2014.
Överlämnande av det ändrade förslaget:	[*].
Antagande av rådets ståndpunkt:	14 december 2015.

* Med beaktande av de informella diskussionerna mellan rådet och Europaparlamentet efter Europaparlamentets första behandling utarbetade kommissionen inte något ändrat förslag utan lämnade sina synpunkter på parlamentets ändringar i *Communication de la Commission sur les suites données aux avis et résolutions adoptés par le Parlement européen lors des sessions d'avril I et II 2014* (dokument SP(2014) 471 av den 9 juli 2014).

2. SYFTE MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Syftet med kommissionens förslag är att införa en enda rättsakt för djurhälsa i unionen på grundval av principen ”det är bättre att förebygga än att behandla”. Förslaget syftar till att förbättra standarder och tillhandahålla ett gemensamt system som gör det lättare att påvisa och bekämpa sjukdomar och att på ett mer samordnat sätt ta itu med risker för hälsan samt livsmedels- och fodersäkerheten.

Detta förbättrade system gör att aktörer som arbetar i livsmedelskedjan, t.ex. jordbrukare och veterinärer, kan reagera snabbt och begränsa att en sjukdom sprids och minimera dess följder för djur och konsumenter.

Dessutom inför förslaget kategorisering, prioritering och förteckning av sjukdomar som kräver insatser på unionsnivå, vilket möjliggör ett mer riskbaserat tillvägagångssätt och en lämplig användning av resurser.

Handlingsutrymmet är tillräckligt för att anpassa djurhälsoåtgärderna till olika anläggningar och lokala förhållanden, i synnerhet vad gäller kraven på registrering och godkännande av anläggningar samt hållande av djur och produkter.

I ett bredare perspektiv arbetar unionen som helhet på att nå målen i Europa 2020-strategin. Förslaget om djurhälsa stöder dessa viktiga övergripande mål genom att minska risken för negativa konsekvenser för ekonomin, socialpolitiken och miljön till följd av bristfällig djurhälsa eller utbrott av djursjukdomar. Det stöder även djurhållarnas, särskilt jordbrukarnas, ekonomiska trygghet och välstånd och bidrar på så sätt till en smart och hållbar tillväxt för alla.

Slutligen måste den rättsliga ramen vara flexibel men ändå tillräckligt stabil för att unionen ska kunna göra effektiva insatser vid allvarliga klimatförändringar och nya och okända nya risker samt möjliggöra en snabb anpassning till den vetenskapliga utvecklingen och nya internationella standarder.

3. KOMMENTARER TILL RÅDETS STÅNDPUNKT

3.1 Allmänna kommentarer

Kommissionens förslag överlämnades till Europaparlamentet och rådet den 6 maj 2013. Europaparlamentet antog sin ståndpunkt vid första behandlingen den 15 april 2014 och uttalade sitt stöd för de viktigaste målen i kommissionens förslag. Europaparlamentet uttryckte i synnerhet sitt stöd för principen ”det är bättre att förebygga än att behandla” och välkomnade försöket att slå samman den nuvarande spridda djurhälsolagstiftningen till en enda uppsättning principer. Parlamentet noterade också den föreslagna rättsaktens tillämpningsområde, det vill säga överförbara djursjukdomar, och ställde sig positivt till ”One Health”-principen som skapar ett klart samband mellan å ena sidan djurskydd och å andra sidan djurs och människors hälsa. Dessutom efterlyste parlamentet en balans mellan förutsägbarhet och flexibilitet. Europaparlamentets ståndpunkt innehöll 331 ändringar till kommissionens förslag.

Kommissionen utarbetade inte något ändrat förslag. I sitt meddelande till Europaparlamentet meddelade kommissionen att den helt, delvis, i princip eller efter omformulering kunde godkänna 106 av de 331 ändringarna, eftersom dessa ändringar skulle förtydliga eller förbättra kommissionens förslag och var förenliga med dess allmänna mål. Eftersom rådets ståndpunkt saknades då kommissionen utarbetade sin ståndpunkt och för att inte föregripa kommissionens roll när det gäller att göra det lättare att få till stånd en överenskommelse mellan medlagstiftarna i ett senare skede var kommissionens ståndpunkt om parlamentets ändringar tämligen försiktig och syftade till att försvara kommissionens förslag.

Efter det att Europaparlamentets ståndpunkt hade antagits vid första behandlingen fortsatte de informella diskussionerna mellan Europaparlamentet, rådets ordförandeskap och kommissionen för att nå en överenskommelse i samband med utarbetandet av den gemensamma ståndpunkten (tidig överenskommelse vid andra behandlingen).

Diskussionerna gav resultat och återspeglas i rådets gemensamma ståndpunkt, som antogs med kvalificerad majoritet den 14 december 2015.

3.2 Ändringar från Europaparlamentet som kommissionen godtagit och som införlivats helt, delvis eller i princip i rådets ståndpunkt vid första behandlingen

Titeln på förslaget: Europaparlamentet föreslog att förslaget skulle få en ny titel så att det bättre beskriver förslagets inriktning på överförbara djursjukdomar. Rådet gick i sin ståndpunkt med på ändringen och föreslog en lätt omformulering. På grund av den nya titelns politiska betydelse och det faktum att förslaget faktiskt är inriktat på överförbara djursjukdomar godtar kommissionen ändringen.

Kategorisering av djursjukdomar och nya sjukdomar: I sina ändringar 83–87 föreslog Europaparlamentet en ny ordalydelse som klargör de grupper av kategorier av djursjukdomar som avses i artikel 8 i kommissionens förslag. Rådet arbetade in ändringarna i sin ståndpunkt efter viss omformulering. Kommissionen kan godta detta klargörande.

När det gäller nya sjukdomar krävde Europaparlamentet i ändringarna 176 och 177 att fler och klarare åtgärder skulle vidtas, men ändringarna hade inte förts in på de lämpligaste ställena i texten. Rådet höll med parlamentet om att åtgärderna till förmån för nya sjukdomar måste bli klarare och föreslog en ny artikel. Kommissionen kan godta denna kompromiss som tar hänsyn till de båda medlagstiftarnas invändningar, eftersom den fastställer klarare bestämmelser för hur man ska hantera nya sjukdomar.

Upphävande av förordning (EG) nr 1760/2000 om identifiering av nötkreatur och märkning av nötkött: Europaparlamentet föreslog i sina ändringar 38, 324 och 328 att förordning (EG) nr 1760/2000 om identifiering av nötkreatur och märkning av nötkött skulle bibehållas. Enligt förslaget om djurhälsa ska förordningen upphävas. Även om det i förslaget angavs att hela förordning (EG) nr 1760/2000 skulle upphävas klargjorde kommissionen att den inte hade haft för avsikt att upphäva de delar som rör märkning av nötkött och nötköttsprodukter. Frågan diskuterades också i rådet som förslog att förslaget skulle ändras så att detta beaktas. Kommissionen stöder rådets ståndpunkt och godtar därför att avdelning II i förordning (EG) nr 1760/2000, som rör märkning av nötkött och nötköttsprodukter och ligger utanför tillämpningsområdet för förslaget om djurhälsa, bibehålls.

Dessutom påpekade Europaparlamentet att det i artikel 22 i förordning (EG) nr 1760/2000, som nyligen ändrats, fastställs klara bestämmelser för hur ofta identifieringen och registreringen av nötkreatur ska kontrolleras. Kommissionen anser att sådana beskrivande bestämmelser är onödiga eftersom de fastställs i kommissionens förslag till förordning om offentlig kontroll (COM(2013) 265, 2013/0140/COD). Trots det ville Europaparlamentet på nytt försäkra sig om samma kontrollnivå för nötkreatur även i framtiden, vilket framgår av ett nytt skäl.

Djurskydd: I sina ändringar 5, 99 och 202 krävde Europaparlamentet att djurskyddet beaktas när djurhälsoåtgärder diskuteras eller genomförs. I kommissionens förslag krävdes redan att djurskyddet beaktas systematiskt när man diskuterar konsekvenserna av sjukdomarna och åtgärder för att bekämpa dem. Kommissionen ansåg att de av Europaparlamentets ändringar som stärkte denna avsikt var godtagbara, och dessa ändringar stöddes också av rådet.

3.3 Ändringar från Europaparlamentet som kommissionen förkastat och som införlivats helt, delvis eller i princip i rådets ståndpunkt vid första behandlingen

Förteckning över djursjukdomar: Europaparlamentet föreslog i en rad ändringar (i synnerhet ändringarna 13, 14, 65–67, 70–72, 76, 77, 80–82, 88–90) att kommissionens genomförandebefogenheter enligt artiklarna 5, 7 och 8 skulle utgå.

Genomförandebefogenheterna hade gjort det möjligt för kommissionen att fastställa förteckningen över djursjukdomar och djurarter på vilka bestämmelserna i förordningen skulle tillämpas och kategorisera sjukdomar i olika grupper på basis av vilka åtgärder som är lämpliga för dem. Europaparlamentet föreslog att sjukdomarna skulle förtecknas i en bilaga till förordningen, och att kommissionen skulle tilldelas delegerade befogenheter att ändra eller komplettera förteckningen (ändring 331).

Rådet föreslog att en kort förteckning över fem viktiga sjukdomar skulle tas med i förordningens normativa del, men att de återstående sjukdomarna skulle förtecknas, alla förtecknade sjukdomar kategoriseras och arter förtecknas genom genomförandeakter. Rådet lade också till fler kriterier vad gäller förteckningen och kategoriseringen av djursjukdomar (jämför artikel 5 resp. 8). Enligt rådet lades på så sätt väsentliga delar som saknades till den normativa delen i kommissionens förslag.

Parlamentet erkände värdet av dessa extra väsentliga delar som införde mer detaljerade kriterier för förteckning och kategorisering av sjukdomar. Parlamentet godkände också den föreslagna förteckningen över fem sjukdomar i artikel 5 och den eventuella förteckningen över andra sjukdomar i en bilaga som kan ändras genom en delegerad akt, medan genomförandebefogenheterna bibehölls för kategoriseringen av djursjukdomar (enligt artikel 8).

Även om kommissionen ursprungligen hade förkastat parlamentets ovannämnda ändringar kunde den godta rådets och parlamentets slutliga ståndpunkt som en kompromiss. Ståndpunkten har kvar den effektivitet, flexibilitet och rättssäkerhet som behövs för att förteckna arter och förteckna och kategorisera sjukdomar.

Samråd med berörda parter och forskare: I sina ändringar 41, 66, 75, 77, 82, 157, 260 och 322 krävde Europaparlamentet flera typer av särskilda samråd när delegerade akter utarbetas. I motsats till artikel 290.2 i EUF-fördraget fastställs det i vissa av dessa ändringar en rättsligt bindande skyldighet för kommissionen att anordna dessa samråd.

Rådet ville i sin ståndpunkt erkänna vikten av kommissionens samråd med sakkunniga, inklusive sakkunniga från medlemsstaterna, och ändrade förslaget i enlighet med detta. Rådet stödde också parlamentet vad gäller berörda parters deltagande i samrådet.

Kommissionen kan inte godta de av Europaparlamentets ändringar som strider mot artikel 290.2 i EUF-fördraget. Kommissionen kan dock godta ordalydelsen i rådets ståndpunkt enligt vilken den ska samråda med sakkunniga, berörda parter och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet samt delta i bredare offentliga samråd, om och när så är lämpligt.

Översynsklausul (rapport från kommissionen): I ändring 330 uppmanade parlamentet kommissionen i en artikel att senast den 31 december 2019 överlämna en rapport om konsekvenserna av förordningen. Rådet krävde också en rapporteringsskyldighet i ett skäl eller i en artikel, och försökte undvika alla onödiga administrativa bördor.

Kommissionen var till en början inte positiv till ytterligare rapporteringskrav, eftersom det finns andra verktyg, såsom kontrollerna av ändamålsenlighet och utvärderingarna, för att bedöma konsekvenserna av EU:s lagstiftning. Dessutom var den ursprungliga tidsramen för kort. Som en del av den övergripande kompromissen kan kommissionen godta den ändring som Europaparlamentet föreslog, förutsatt att den omformulering som gjordes i rådets ståndpunkt används.

Djurskydd: Europaparlamentet krävde ursprungligen en rad ändringar avseende djurskyddet. Vissa godtogs av rådet (se punkt 3.2), medan parlamentet genom andra ändringar (t.ex. ändringarna 173, 180, 194 och 257) gick ett steg längre och ville införa fler

djurskyddsbestämmelser som ingriper i gällande djurskyddslagstiftning och skulle kunna underminera sjukdomsbekämpningsåtgärder i nödsituationer. Rådet håller hårt på att det bör göras en åtskillnad mellan djurhälsa och djurskydd och motsätter sig dessa ändringar. I det fallet delar rådet kommissionens synpunkter. Alla ändringar som överlappade eller inte var förenliga med gällande krav, eller som äventyrade djurs och människors hälsa, togs heller inte med i rådets ståndpunkt. Kommissionen stöder denna ståndpunkt.

Europaparlamentet var till slut villigt att stryka eller anpassa flera av sina ändringar, men bad kommissionen att åta sig framtida åtgärder för skydd av djur i form av ett uttalande om djurskydd. Kommissionen gick undantagsvis med på att göra ett uttalande som en del av den övergripande överenskommelsen.

Antimikrobiell resistens: Europaparlamentet antog flera ändringar om antimikrobiell resistens. Antimikrobiell resistens omfattades redan i kommissionens förslag genom bestämmelserna om resistens mot behandlingar och om sjukdomsprofilen. Ändringar som gör aktörer skyldiga att beakta eller öka medvetenheten om riskerna med antimikrobiell resistens kan godtas (ändringarna 73 och 101), men ändringar som griper in i lagstiftningen om veterinärmedicinska läkemedel kan inte stödjas eftersom de går utöver tillämpningsområdet för detta förslag.

Europaparlamentet insisterade också på en anpassning av artikel 9 (ändring 94) och ansåg att det var aktörernas ansvar att se till att veterinärmedicinska läkemedel användes på ett ansvarsfullt sätt. Enligt parlamentet behövdes en tydlig skyldighet i EU-lagstiftningen för att skapa ett samband med förslaget om veterinärmedicinska läkemedel (COM(2014) 558, 2014/0257 (COD)). Slutligen var Europaparlamentet villigt att ge upp andra ändringar om antimikrobiell resistens och veterinärmedicinska läkemedel, men krävde i stället ett gemensamt uttalande från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om antimikrobiell resistens och ett uttalande från kommissionen om regelbunden rapportering om användningen av antimikrobiella läkemedel på djur i unionen.

Rådet godtog i princip ändring 94, och stödde det gemensamma uttalandet. Kommissionen kan godta ändring 94,såsom den är omformulerad i rådets ståndpunkt, stödja det gemensamma uttalandet om antimikrobiell resistens, och som en kompromiss, göra ett uttalande om regelbunden rapportering om användningen av antimikrobiella läkemedel.

Övriga yrkeskategorier och yrkesorganisationer som utför vissa uppgifter för den behöriga myndighetens räkning: Europaparlamentet krävde att vissa yrkeskategorier, såsom personer som är yrkesverksamma på bihälsoområdet, skulle erkännas på samma grunder som veterinärer (ändringarna 103 och 110) och att vissa andra kvalificerade personer eller yrkesorganisationer skulle få utföra vissa uppgifter (ändringarna 19 och 109).

Rådet tog upp samma frågor och öppnade möjligheten för medlemsstaterna att tillåta andra yrkeskategorier för vissa uppgifter och samtidigt beakta subsidiaritetsprincipen som gör det möjligt för medlemsstaterna att fatta egna beslut när det gäller tillstånd utifrån existerande nationella strukturer. Detta är i linje med kommissionens synpunkt att uppgifter kan delegeras till andra yrkeskategorier så länge som detta är i linje med internationella standarder och subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna respekteras.

Djurhälsolaboratorier: Europaparlamentet vill införa krav för officiella djurhälsolaboratorier (ändringarna 150–155), inklusive bestämmelser om nätverk för laboratorier och krav för officiella laboratorier samt nationella laboratorier och referenslaboratorier i unionen. Kommissionen kan inte gå med på dessa ändringar, eftersom

dessa laboratoriers uppgifter och ansvar omfattas av förslaget till förordning om offentlig kontroll.

Rådet delade på det hela taget kommissionens synpunkt och har, som en kompromiss, lagt fram en ny artikel som förbinder laboratoriekraven i förslagen om djurhälsa och offentlig kontroll. För att få till stånd en kompromiss anser kommissionen att detta är en godtagbar lösning.

3.4 Ändringar från Europaparlamentet som kommissionen godtagit helt, delvis eller i princip men som inte införlivats i rådets ståndpunkt vid första behandlingen

Kommissionen godtog delvis vissa mindre frågor, men de införlivades inte uttryckligen i rådets slutliga ståndpunkt. Under förhandlingarna hade dessa frågor blivit överflödiga eller hade redan förklarats på annat håll eller hade uttryckligen tagits med i förslaget (t.ex. ändringarna 4, 8, 26, 45, 156, 222 och 277).

3.5 Ändringar från Europaparlamentet som kommissionen förkastat och som inte införlivats i rådets ståndpunkt vid första behandlingen

Medlemsstaternas strategiska åtgärder för icke-förtecknade sjukdomar: Europaparlamentet krävde (ändringarna 29 och 107) att medlemsstaterna skulle vidta strategiska åtgärder för sjukdomar, inklusive för sjukdomar som inte bedöms vara relevanta för unionen och som därför inte tas upp på förteckningen över unionsinsatser.

Rådet tog inte med parlamentets ändring eftersom denna bestämmelse går utöver tillämpningsområdet för förslaget och skulle skapa en omotiverat stor administrativ och finansiell börda för medlemsstaterna. Kommissionen stöder rådets ståndpunkt, eftersom strategiska åtgärder för icke-förtecknade sjukdomar omfattas av subsidiaritetsprincipen.

Veterinärmedicinska läkemedel: I parlamentets ändringar 94, 159, 160, 162 och 163–165 regleras användningen av veterinärmedicinska läkemedel i unionen på ett sätt som ingriper i gällande lagstiftning om veterinärmedicinska läkemedel och till en stor del överlappar med kommissionens förslag om veterinärmedicinska läkemedel. Rådet kunde därför inte godta dessa ändringar. Kommissionen delar rådets ståndpunkt.

Nationella åtgärder: Europaparlamentet har lagt fram ändringarna 37, 268 och 323, som gör det möjligt för medlemsstaterna att begränsa förflyttning av djur eller produkter om medlemsstaten själv bedömer att det är vetenskapligt motiverat och nödvändigt för att förebygga att en sjukdom introduceras eller sprids. Ändringarna var mer omfattande än det nuvarande systemet med tilläggsgarantier som bibehölls i kommissionens förslag. För ett begränsat antal sjukdomar godtar kommissionen tilläggsgarantier för handel inom unionen på begäran av en medlemsstat som på frivillig basis har beslutat att utrota en eller flera av dessa sjukdomar.

Rådet lade fram ändringar som redogör närmare för tilläggsgarantierna och som gör det möjligt för medlemsstaterna att vidta sina egna åtgärder för förebyggande och bekämpning av sjukdom. Kommissionen anser att rådets ståndpunkt är en lämplig kompromiss eftersom den i viss utsträckning tillmötesgår Europaparlamentets farhågor men samtidigt upprätthåller principerna för den inre marknaden.

Icke-hållna, herrelösa och förvildade djur: Flera av Europaparlamentets ändringar (49, 51, 53, 74, 198–201, 203, 211–215, 218) syftade till att definiera icke-hållna, herrelösa och förvildade djur som något annat än vilda djur. Parlamentet var oroligt för att dessa kategorier av djur skulle uteslutas från unionens lagstiftning.

I kommissionens förslag gjordes det en klar åtskillnad mellan ”hållna djur” och ”vilda djur”, och de bestämmelser om förebyggande och bekämpning av djursjukdomar som skulle kunna tillämpas på djur som hålls under människans kontroll och de bestämmelser som skulle kunna tillämpas på djur som inte hålls under människans kontroll. I detta sammanhang betraktas herrelösa eller förvildade djur, även av arter som normalt är domesticerade, som ”vilda djur”. Att definiera dessa djur som en separat kategori kan orsaka förvirring, rättslig osäkerhet och eventuellt begränsa de åtgärder som kan vidtas med avseende på dem.

Rådet godtog logiken i kommissionens förslag och lade till vissa klargöranden, bland annat en hel del om förflyttningar av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte, som gör åtskillnad mellan förflyttningar av sällskapsdjur och förflyttningar av herrelösa och andra djur. Kommissionen stöder dessa lösningar som är i linje med kommissionens förslag och gör texten tydligare.

Identifiering och registrering av hundar: I ändring 236 krävde Europaparlamentet att alla medlemsstater skulle införa obligatorisk registrering av samtliga hundar och vid behov upprätta en databas. I kommissionens förslag fastställs en rättslig grund för ett eventuellt framtida införande av identifierings- och registreringskrav för olika djurarter, möjligtvis också för hundar. Rådet stödde kommissionens förslag eftersom kravet på att alla medlemsstater ska inrätta ett sådant system, utan en ordentlig konsekvensbedömning, inte nödvändigtvis står i förhållande till risken för djurs hälsa och skulle kunna medföra en finansiell och administrativ börda utan att man vet vad nyttan kommer att bli.

Transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte: I flera ändringar vill Europaparlamentet (ändringarna 36, 39, 40, 54, 239–244, 246–247, 263–267 och 325) bibehålla förordning (EU) nr 576/2013 om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte (nedan kallad *sällskapsdjursförordningen*) som skulle ha upphävts av förslaget till djurhälsa.

Syftet med kommissionens förslag var att införliva alla relevanta djurhälsobestämmelser för alla djurarter och alla djurkategorier i en enda förordning. Detta skulle säkerställa att djur såsom hundar och katter skulle kunna behandlas på samma sätt ur ett djurhälsoperspektiv, oberoende av om det är fråga om hållna eller herrelösa djur, och oberoende av om handel bedrivs med dem eller om de förflyttas utan kommersiellt syfte som sällskapsdjur.

Både rådet och Europaparlamentet invände mot att sällskapsdjursförordningen skulle upphävas så snart efter det att den antagits. Parlamentet ansåg att sällskapsdjursförordningen skulle fortsätta att gälla. Rådet ansåg att förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte logiskt sätt passade in i djurhälsoramen, men att sällskapsdjursförordningen inte borde omarbetas så snart efter det att den antagits. Rådet föreslog därför att sällskapsdjursförordningen skulle tillämpas i tio år tillsammans med en rad bestämmelser i förslaget om djurhälsa som överensstämde med dem i sällskapsdjursförordningen och att dessa skulle ersättas efter tillämpningsperioden på tio år.

Rådets ståndpunkt är en bra kompromiss i förhållande till Europaparlamentets ståndpunkt och kommissionen kan därför stödja den.

Bibehållande av lagstiftningen om identifiering och registrering av svin samt får och getter: I sina ändringar 238, 326 och 327 bad Europaparlamentet att förordning (EG) nr 21/2004 om identifiering och registrering av får och getter och direktiv 2008/71/EG om identifikation och registrering av svin skulle bibehållas.

Kommissionen föreslog att den nuvarande lagstiftningen om identifiering och registrering skulle upphävas så att alla djurhälsofrågor skulle införas under en uppsättning allmänna principer. Kommissionen hade för avsikt att bevara andan och detaljerna i den lagstiftningen och att garantera medlemsstaterna och aktörerna stabilitet samtidigt som den ville göra det

lättare att anta ny teknik, anpassa till nya utmaningar och möjliggöra undantag i lågrisksituationer. Rådet stödde i sin ståndpunkt kommissionens förslag.

Vattenlevande djur, ändringar i definitionerna vad gäller vattenbruk: I sina ändringar 50, 291–296, 300–304, 306 och 307 föreslog Europaparlamentet att en ny kategori med ”hållna vattenlevande djur” skulle införas och att åtskillnad sålunda skulle göras mellan ”vattenbruksdjur” och andra ”hållna vattenlevande” djur. I kommissionens förslag gjordes åtskillnad mellan ”hållna djur” och ”vilda djur”, och i det sammanhanget betraktades vattenbruksdjur som hållna vattenlevande djur. Rådet har försökt tillmötesgå parlamentets begäran utan att underminera den ursprungliga avsikten i kommissionens förslag genom att förtydliga definitionen av vattenbruksdjur och klargöra vilka bestämmelser för förebyggande och bekämpning av sjukdom som ska tillämpas på vattenbruksdjur och vilka på ”vilda vattenlevande” djur. Kommissionen kan därför stödja de lösningar som rådet lagt fram.

3.6 Nya bestämmelser som rådet infört

Övergångsperioder: Rådet uttryckte farhågor över den mängd lagstiftning som skulle upphävas och ersättas av den nya djurhälsoramen. Rådet föreslog en allmän övergångsperiod på 60 månader i stället för 36, såsom kommissionen föreslagit, för att ge mer tid att genomföra lagstiftningen. Rådet krävde också ytterligare övergångsåtgärder, såsom de som förpliktar kommissionen att anta vissa väsentliga delegerade akter minst 24 månader före det datum då förordningen börjar tillämpas. För andra delegerade akter och genomförandeakter krävde rådet även att en period på minst sex månader skulle fastställas mellan antagandet av den ursprungliga uppsättningen av sådana akter och deras tillämpning.

Kommissionen anser att rådets ståndpunkt kan godtas som ett led i den allmänna kompromissen och med hänsyn till den tid som behövs för att ta fram stödjande delegerade akter och genomförandeakter. Europaparlamentet motsatte sig inte detta krav.

Övergångsåtgärder (erkännande av förvärvade rättigheter): Rådet införde nya artiklar som gav aktörer och medlemsstater möjlighet att erkänna rättigheter vad gäller godkännande eller registrering av befintliga aktörer och anläggningar, godkänd sjukdomsfri status och de särskilda bestämmelserna för salmonella. Kommissionen godtar dessa tillägg eftersom de garanterar att gällande rättigheter automatiskt förs över till den nya rättsliga ramen och på så sätt bidrar till att undvika onödig administrativ börda och onödiga kostnader för aktörerna och de behöriga myndigheterna och garanterar rättslig säkerhet under övergångsperioden. Europaparlamentet stödde dessa ändringar.

Registreringsskyldighet för vissa aktörer som utför uppsamling: Rådet lade i sin ståndpunkt till bestämmelser rörande registreringsskyldigheten för vissa aktörer utan anläggningar som utför transaktioner med djur som kan påverka spårbarheten av dessa djur. Kommissionen kunde godta dessa tillägg eftersom de bidrar till den allmänna spårbarheten och är förenliga med kraven i den gällande djurhälsolagstiftningen. Europaparlamentet stödde dessa ändringar.

4. SLUTSATS

Kommissionen anser att den gemensamma ståndpunkt som rådet antagit med kvalificerad majoritet återspeglar de ursprungliga målen i kommissionens förslag och beaktar många av de farhågor som Europaparlamentet tog upp. Även om den gemensamma ståndpunkten i vissa avseenden skiljer sig från kommissionens ursprungliga förslag anser kommissionen att den utgör en väl avvägd kompromiss och gläder sig åt att den täcker alla frågor som kommissionen ansåg vara väsentliga då den antog sitt förslag.

5. UTTALANDEN

5.1 Uttalande från kommissionen om djurskydd

I denna förordning fastställs bestämmelser om förebyggande och bekämpning av djursjukdomar som kan överföras till djur eller till människor, men den innehåller inga bestämmelser som särskilt reglerar djurskyddet, även om det finns en koppling mellan djurhälsa och djurskydd. Unionen har ett omfattande regelverk om djurskydd för olika arter (slaktkycklingar, värphöns, svin, kalvar) eller verksamhet (uppfödning, transport, slakt, forskning osv.). Denna djurskyddslagstiftning kommer självfallet att fortsätta att gälla. Kommissionen är fast besluten att i enlighet med artikel 13 i fördraget fullt ut ta hänsyn till djurskyddet och inom de ramar som där anges, däribland att se till att denna lagstiftning genomförs fullt ut och i förekommande fall utvecklas.

5.2 Gemensamt uttalande från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om antimikrobiell resistens och användningen av veterinärmedicinska läkemedel

I kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet – *Handlingsplan mot antimikrobiell resistens*[1] – betonas den förebyggande roll som förordningen om överförbara djursjukdomar (”djurhälsolagen”) har och den därigenom förväntade minskade användningen av antibiotika på djur. Utöver kraven i denna förordning uppmanas medlemsstaterna att åta sig att samla in relevanta, jämförbara och tillräckligt utförliga uppgifter om den faktiska användningen av antimikrobiella läkemedel på djur och att översända dessa uppgifter till kommissionen för att säkerställa en mer återhållsam användning av antimikrobiella läkemedel på djur, och därigenom bidra till att minska risken för antimikrobiell resistens.

5.3 Uttalande från kommissionen om regelbunden rapportering om användningen av antimikrobiella läkemedel på djur i unionen

Kommissionen åtar sig att regelbundet offentliggöra rapporter om användningen av antimikrobiella läkemedel på djur i EU som utarbetats på grundval av uppgifter som medlemsstaterna tillhandahållit.

[1] KOM(2011) 748.